

ganste kort, men der er dog enkelte Ting, som jeg ikke kan forbigaa. Hvad Vædringsforslaget under Nr. 171 angaar, saa stemmer det egentlig slet ikke med det, hvorom vi forhandlede i Udvalget. Jeg tror, det er et urigtigt Sted, at Udvalget har anbragt denne Nedsættelse af 50,000 Kr. paa, det er vist ikke Udvalgets Mening. Maa jeg henvende den ærede Ordførers Opmærksomhed paa, om dette virkelig er det rette Vædringsforslag; det var ikke Meningen, da vi forhandlede det i Udvalget, at de to Torpedobaade af første Klasse skulde helt gaa ud, og at der skulde gives et formindsket Beløb til Torpedobaade af 2den Klasse. Det var det Omdvendte, der var Tilfældet, da vi forhandlede, men naturligvis, Udvalget kan have stiftet Anstuelse. For Resten maa jeg naturligvis bemærke, at jeg vil gjøre Mit til, at Beløbene ikke blive nedsatte saa meget, som det er foreslaaet. Dernæst er der de 2 Vædringsforslag, som angaa de nye Baaen, som Granatfordæstter til Bagladefanoner og Hotchkiss' Revolverkanoner. Det har jeg omtalt i Udvalget, at disse Kanoner maa man sætte overmaade stor Pris paa. Vi have et altfor ringe Antal af dette nye hurtigfydende Skyts til de Skibe, vi have. — Hvad angaar den nye Rjedelsmedie, da er den vel for en væsentlig Del udgaaet, fordi det er ment at være en Sag, som Folkethinget har nægtet tidligere. Dertil maa jeg dog bemærke, at paa Finantslovsforslagene for 1883—84 og 1884—85 blev der bevilget første og andet Bidrag til Opførelse af en Bygning til en Kobbersmedie og Metalstøberi, der i Anmærkningerne til Finantsloven udtrykkelig var angivet som at være en Begyndelse til Omdannelse af Maskinværkstederne. Det var under denne Begrundelse, at der blev givet Penge til den første Del, og som Følge deraf maa det virkelig være naturligt, at man nu fortsætter. For Resten kan det dog ikke nu nytte at gaa nærmere alle disse Vædringsforslag paa § 26 igjennem, da det er aabenbart, at der ikke kommer nogen Enighed imellem os i denne Henseende nu, og jeg skal derfor undlade at udtale mig derom.

Ordføreren (Holstein-Redeborg): Jeg skal strax svare paa de Bemærkninger, der ere fremkomne fra den ærede Ministers Side, da jeg tror, det vil fremme Forhandlingen. Jeg vil da bemærke, at med Hensyn til Nyheder er det, det synes jeg, ikke noget Argument, at de Boliger eller Kaserner, hvad man nu vil kalde dem, som ere Bolig for Værftsarbejderne og Underofficerer netop skulde ligge der, at de have ligget der i saa

lang Tid. Det betyder jo Intet; en saadan Tradition er ikke i den Grad hellig paa det Punkt, at det vil have nogen Betydning. Spørgsmaalet er jo netop, om man ikke bør tage dette Punkt under fornyet Overveelse. Vi vide jo, at det har været under Overveelse før, men fordi man er kommen til et Resultat for 15 Aar siden, kunde man jo gjerne nu komme til et andet Resultat, nemlig at det kunde være rigtigt at foretage en Flytning af Nyheder, saa at de kom til at ligge paa en mindre kostbar Grund og paa et for Nyheders Befolkning, Værftsarbejderne, mere bekvemt Sted; thi det er ikke bekvemt, at Arbejderne hver Morgen skulle sættes over Vandet for at komme til Værftet. Det sker ganske vist ret nemt ved Færgeforanstaltninger, men det er dog et temmelig langt Stykke Vej at gaa, og det forekommer mig nok, at Spørgsmaalet fortjener nærmere Overveelse. Naar den ærede Minister i Aar faar det, som er nødvendigt for at reparere de brostfældige Vinduer, forstaar jeg ikke, hvad han vil have imod en ny Forhandling. — Spørgsmaalet om "Ornen" skal jeg ikke komme tilbage til. Jeg har ikke sagt, at den ærede Minister ikke har holdt sit Ord; tværtimod, den ærede Minister har holdt Ord, og jeg har kun gjort Thinget opmærksom paa, at det ikke har Noget at klage over, og det fastholder jeg, at naar Folkethinget faar saa tydelig Besked, at naar det gjør det, saa følger det ovenpaa, saa maa vi vide, hvad vi have at gjøre, og vi have ikke Noget at klage over. Men selv den mest snehvide Ustyldighed har sine Grændser, og at den ærede Minister vil have været saa ustyldig, at han i 1879 ikke skulde vide, at han vilde føre andre Forslag frem i 1880, det tror jeg ikke. (Marineministeren [Ravn]: Jeg vidste ikke, om Folkethinget vilde gaa ind derpaa). Det viser, at Ministeren har faare daarlige Tanker om Folkethinget, at han saaledes præsumerer det Værste. Hvad Stolestibet „Georg Stage“ angaar, da bliver det jo, som jeg allerede har sagt, Gjenstand for yderligere Forhandling. For Diebliftet er jeg ikke bemyndiget til at udtale mig derom eller til at give Tilsagn og heller ikke til at give Udgifter eller Løfter, men det er jo en Selvfølge, at Spørgsmaalet bør og vil blive taget op senere. Det Samme gjælder om Fyrskibene. Kan den ærede Minister bevise, at her foreligger en fejl Opfattelse eller en Misforstaaelse, saa er det naturligt, at det vil blive rettet. De 30,000 Kr. til Fyrskibene ere ganske vist optagne paa Finantsloven af den Grund, som Ministeren fremhævede i følge Udvalgets Opfordring, fordi man ikke